

RĘCZĄCY (2) *part praes act*

sg m N ręczący (1). ◇ pl N m pers ręczący (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Gwarantujący realizację przyjętych zobowiązań materialnych, poręczyciel (2) : Wfzákže tho [tj. obowiązek spłaty całego długu] thák ma być rozumiano/ iefli że towarzyszyze iego [tj. poręczyciela] ípołem ręczący/ álbo nie zápłáćili/ álbo Credytor niemože ich doftác. GroicPorz r4v; Fideiussorius – Reczáci. Calep 418a.

Cf RĘCZYĆ

MC